Lõbus Lõuke.

Meeste healtele.

Toimetanud

A. Linde.

Tartus.
Schnakenburgi trükk ja kulu.
1881.

Lõbus Lõuke.

Meeste healtele.

Toimetanud

A. Linde.

Tartus.

Schnakenburgi trükk ja kulu.

1881.

Zensuri poolest lubatud. — Tallinnas, 25. Januaril 1880.

Laula, laula ſuukene,
Liigu linnu keelekene,
Môlgu marja meelekene,
Ilutſe ſüdamekene!

1. Laulud.

Parajaste.

J. Zimse.
Läti rahwa wiis.

f

1. Las = ke lau=lud la = du = sas = te, lau = lu wii = sid

f

mf

wii = sa = kas = te, lau = lu lu = gud lus = ti = lis = te

mf

kand = li kee = li kee = ri = ta = da et nad kuul=mid

ku=tis = ta=wad sü = da = mi=da sü = ti = ta = wad.

2. Nüüd on kesa kewadina
Talwe rinnalt wõerutanud,
Nurm kui neiu ikka nukus,
Õitse urwal uhkendamas,
Mets on keelis, mets on healis,
Keelis, healis suwe saajal.

3. Muru mattis murdes anged,
Sula kautas wete kaaned,
Pani laened paisumaie,
Laene keerud kerkimaie.
Päike pettis pääsukese,
Wirgus kiuru kergitama.

4. Wihmuke wiis idudelle
Suwe sundja sõnumida;
Idu ärkas, wõsu tärkas
Ahtraid maida kattemaie;
Kaasik hakkas kahisema,
Lepik lehti lehwitama.

5. Neiu, hella neiukene,
Tõtta karja saatemaie!
Neiu, hella neiukene,
Rutta karja kaitsemaie!
Aja karja nurmeelle,
Lillepõllu peenerille!

Dr. M. Weske.
(Wana Eesti rahwa laulu järele).

Rõemsaste.

2. Karjapoiss.

J. Zimse.
Läti rahwa wiis.

1. Ke = na ke = sa = nur = me kes = kel kõn=nib kar = ja=

poi = si = ke, kõn = nib lam = ba = kar = ja üm = ber

hoi = ab lam = baid hool = sas = te.

2. Rahul lambad rohtu maitswad,
Talled kõrwal tantsiwad,
Linnud ümberkeeru laulwad,
Lilled läigitawad maad.

3. Lõõu hõiskab õite õhul
Keerutelles kõrgele;
Lõõu lõõrituse sekka
Kõlab ka nüid karjane.

4. Tuule tuhik hakkab tõusma,
Pilwed paksuks paisuma,
Ikka ligimalle lendwad
Wihm ju walab wälguga.

5. Karjapoiss ei enam hõiska,
Lõõuke ei laulagi,
Lambakari kogub kokku,
Talled jääwad wagusi.

6. Karjapoiss, nii aja tuuled,
Aja tormid tulewad,
Ära rõemu, ära noorust
Wiledaste wiiwad nad.

7. Pikse tümin kõmab kaugel,
Sadu sõitnud kaugele;
Päike paistab wihma tilku
Rohu ladwul lahkeste.

8. Laiali lääb lambakari,
Jälle laulab lõõuke;
Kõik nüid kosub kaunimine,
Jälle hõiskab karjane.

9. Hõiska, hella poisikene,
Kasu põlwel kasinal!
Mõni kurbdus, mõni mure
Tuleb põlwel tulewal.

Dr. M. Weske.

3. Isa sõnad.

J. Zimse.
Läti rahwa wiis.

Andante.

f

1. Mi = nu i = sa üt = les mul = le: „Prii on jäl = le

f

mei = e maa, prii on jäl = le

p

p

f rit.

mei = e rah = was, ar = mas poeg sest rõe = mus = ta!"

f rit.

2. „„Kudas priius meile tuli,
Ütle, isa, minule?““
Isa ütles: „Priius tuli
Kui see koidu täheke.“

3. „Priius hakkas meile paistma
Kui see kume wara koit.
Priius hakkas helendama
Kui see lõkkew koidu loit.“

4. „Priius tõusis kui see päike
Koidu kuldse kaisu seest.
Orjapõli puges ära
Kui see udu päikse eest.“

5. Mina uuest' isalt nõudsin:
„„Kas meilt priius jälle kaub?““
Isa kostis: „Ei ta kau;
Priius tõuseb, orjus wäub.“

6. „Wõiwad ohjad jõge hoida
Kui ta kolab kewadel?
Kes wõib priiust paela panna,
Kui ta paisub paistusel?“

7. „Kes wõib meie metsal hüida,
Kui on käes kewade:
Kaasik, ära aja kasu,
Lepik, ära lehitse!“

8. „Kes wõib tõusjal päiksel hüida:
Weere jälle tagasi!
Teda pilw küll warjab wahel,
Aga päew on ometi!“

9. „Aleksander andis käsku:
„„Priius, paista Eestimaal!““
Priius Eestimaal nüid paistab —
Jäägu paistma igal a'al.“

Dr. M. Weske.

---

4. Ärka ka!

Sammudes.

J. Zimse.
Läti rahwa wiis.

Maestoso.

pp

les hin = gab Ees = ti kal = lim

pp

ff

hüid; är = ka, är = ka üks = kord ü=

ff

f

les, as = tu wäl = ja we = test nüüd!

f

2. Sinu märga, wilu põune
Suikus Eesti luule wõim,
Sinu külma, niiske õune
Langes wana laulu waim.

3. Senna sind kord kalew jättis
Kaasaks kalli mõegale,
Wete woog sind alla wõttis
Seltsiks sõja riistale.

4. Wene kotkas kutsus mõega
Wõidu raua wete alt,
Saatis waenu suure wäega
Peitu Eesti piiridelt.

5. Laul, sa aga lesel elad
Ikka weel seal waiba all
Utle, millal ärkad, kõlad
Wana Kandle kõlinal?

Elsa.

5. Tööutus isamaale.

Parajaste.

J. Zimse.
Läti rahwa wiis.

kuu = el ka = tad en = nast, ar = mas Ees = ti = maa?

2. Kas su muistse aja päewad
Sind nii sundwad leinama.
Kas su silmad praegu näewad
Üksi, mis ei rõemusta?

3. Jah, sind kaua, kaua kattis
Pime öö, mu isamaa,
Orjapõlw su õilmed mattis,
Leinal nutsid lauluta.

4. Aga waata! koidu wiirud
Paistwad idas hiilgusel;
Warsti selge päikse kiirud
Walitsewad walgusel.

5. Juba läinud talwe külmad,
Juba tärkand mõni taim,
Lootus lubab lahked ilmad
Wirgalt ärkab waba waim.

6. Mina ka su armu rinnalt
Tahan teha sulle tööd;
Tahan sinu püha pinnalt
Püida saata uinu ööd!

7. Sinu päralt kallikene
Olen ihu hingega:
Sina oled esimene
Oled wiimne, isamaa!
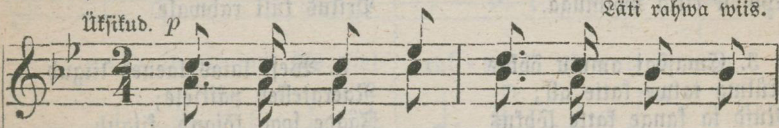
8. Külm ja maru, tormid tuuled
Sinust mind ei lahuta:
Sind, sind kiitwad minu huuled
Sind ma laulan rahuta!

—g—.
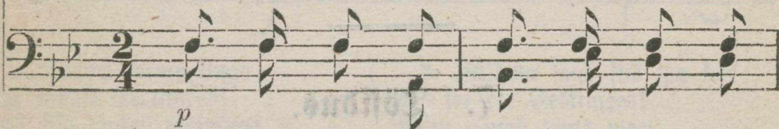
6. Waate.
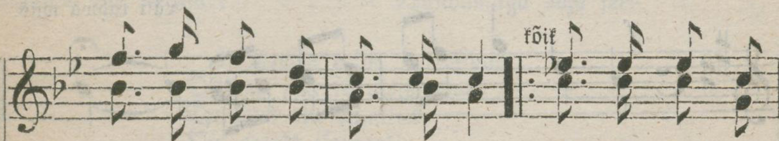
Rõemsaste. J. Zimse.
Läti rahwa wiis.

Üksikud. *p*
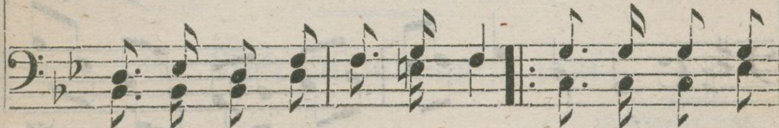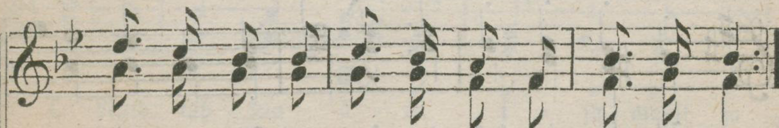

1. Kõr = ges tae = was pais = tab päi = ke,
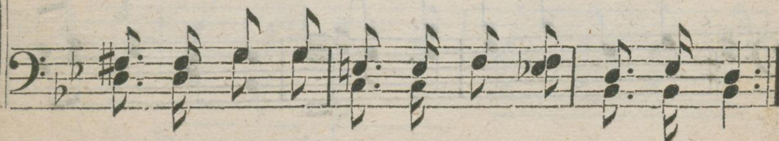

waa = tab al = la lah = kes = te, saa = dab wal = gus=

tu = se läi = ke E = ma = jõ = e a = rus = se.

2. Igawene priius aimu
Ohkab rinnas kustmata,
Elustab su närtsind waimu
Wõidu rikka wõimuga.

3. Emajõgi ammu õhkas
Külma talwe katte all;
Nüid ta kange katte lõhkus
Päikse paistel palawal.

4. Orja ike rahwast sundis
Muljus maha mudasse;
Aga rahwas priiust tundis
Priius tuli rahwale.

5. Wesi laias laenes liigub
Naeratelleb päiksele;
Jääde soga kõigub, kiigub,
Nutab surmas nukraste.

P.

7. Tõsidus.

Sammudes ja tõsiselt.

J. Zimse.
Läti rahwa wiis.

f

1. Tõ - si - dus, sa tae - wa taim,

f

õit - se i - lus i - sa-maal! Si - na o - led

e = lu waim, tõs = tad rah = wa ü = le = mal.

2. Taewa taime iluga
Ehi ennast Eestimees!
Küll siis tõuseb wõimuga
Truudus sinu südames.

3. Hüidma saab siis iga keel:
Eks see ole Eestimees!
Rahu nõuab tema meel
Truudus iga asja sees.

4. Taewa taim, sa tõsidus,
Õitsma jää, sa meie maal!
Truudus elu kinnitus,
Ole ehteks isamaal!

J. E.

8. Nekrudi lahkumise laul.

J. Zimse.
Läti rahwa wiis.

Pitgalt.

1. Nüid lah = kun ä = ra i = sa = maalt ja

i = sa = ma = ja war = ju alt, pean wõe=ral' maa = le

mi = ne = ma ja saan seal wõe=ras o = le = ma.

2. Jää Jumalaga, isa sa,
Sull ütlen tänu otsata,
Et oled poega õpetand
Ja meheks teda kaswatand.

3. Jää Jumalaga, emake
Kes armastad mind heldeste!
Sult lahkun mina silmawees
Su õppust hoian südames.

4. Nüid Jumalaga, õeke,
Sind armastan ma hellaste!
Oh ära nuta ärdaste,
So rõhud minu südame!

5. Jää Jumalaga kallis wend!
Oh ära kurwasta nii end!
Mees peale sõtta sammuma
Ja isamaa eest wõitlema.

6. Ja sina, minu neiuke
Mu ilus, ella õieke!
Nüid sinust saan ma lahutud
Ja püssi külgi laulatud.

7. Nüid jätke järel hale nutt,
Mind hõikab käsk, mull kibe rutt.
Mull julgus juurdleb südames
Ja kaswab üles kanguses.

Dr. M. Weske.

9. Isa talult lahkumine.

Andante.

J. Zimse.
Läti rahwa wiis.

p

1. Kui mu kal=list i=sa ta=lu Ju=ma=la=ga

f pp mf

jät=sin ma, tun=dis mi=nu sü=da wa=lu,

f *rit.*

mis ei wõi ma ü=tel=da.

2. Wärawalt ma üle wälja
Sõitsin wenna saatusel,
Sõitsin üle nurme selja,
Kust weel kodu nähtawal.

3. Wend mull ütles: „Ära nuta,
Ära enam kaeba nii!"
Mina wastu: „„Ära rutta,
Siit näen kodu wiimati.""

4. „„Hoia hobust kinni wähä,
Las' mind waata tagasi,
Ehk ei saa ma enam nähä
Isa talu iialgi.""

5. „„Jumalaga isa maja,
Nurm ja niit ja karjamaa!
Taewas anna, mis teil waja,
Jumal küll teid õnnista!""

Dr. M. Weske.

10. Soldati laul.

Pitkalt.

J. Zimse.

p

rän=da = ma, ä = ra kau = gel' kõn = di = ma.

p

2. Maha jätan wanemad,
Kes meid järel nutawad,
Maha wenda õdeda,
Maha kena neiuda.

3. Ärge kallid kaebage!
Ega ärdast nuttage!
Kuhu ka ma lähän weel
Teie juures wiibib meel.

4. Piaksin ehk wara ka
Lahengisse langema,
On surm minu huuledel,
Terwist saadan tuuledel.

5. Ärge nutke ärdaste,
Taewa isa paluge!
Küll siis jõuan kodusse,
Oma isa pesasse.

Dr. M. Weske.

11. Truu sõber.

Sammudes. Fr. Silcher.

mf

1. Mull o = li üks hea sõ = ber, ei pa = re = mat ma

mf

2. Üks kuul seal tuli lendes:
Kas mulle ehk kas sull'?
See temale on tõtnud,
Surm teda minult wõtnud;
Oh oleks tulnd ka mull.

3. Ta tahtis kätt mull anda,
„Ei kätt wõi anda ma."
Püss seisis sihil silmas:
„Oh jää ka teises ilmas
Mull truuiks sõbraks sa."

Dr. M. Weske.

12. Kahjatsemine.

Andante.

J. Zimse.
Läti rahwa wiis.

Tutti. *f* *ff*

1. Kui ma ä = ra sõt = ta läk=sin, kas = wis maan=tee

f Tutti. *ff*

rit. *Solo*

kal = dal kask. Ai ai ai ai!

rit. *Solo*

f Tutti *rit.*

Kas = wis maan = tee kal = dal kask.

f Tutti *rit.*

2. Mina waatsin senna poole:
Kaks seal seisid kase na'al.

3. Uks mu helde emakene,
Teine hella armuke.

4. Kui mull oleks seda wõimu,
Nagu Rootsi kuningal.

5. Siis ma sinu ligi wõtaks
Rootsi riigi piirile.

6. Siis su sini silmad näeks,
Kudas surma astun ma.

A. L. M.

13. Lahkumine.

Parajaste. D. Zimse.

mf

1. Ko - du - ke - ne, Ju - ma - la - ga! Kus ma sünt - sin il - ma - le. Sur - ma - ni mull o - led

f

pü = ha, kal = lis ka mu sil = ma = le.

2. Waimus käin ma sinu pinnal;
Magades sust unistan.
Sinu armsa õue rinnal
Omaksid ma näha saan.

3. Jumalaga! Õed, wennad,
Sugulased, sõbrad ka.
Koduke, mult kaugel lennad,
Aga meeles seisad sa.

4. Kallis koht on tähte taga,
Kus meid jälle ühendaks'.
Kes siit ära lahkund waga,
Teda senna kutsutaks.'

A. L. M.

14. Neiu pilk.

J. S. ja J. Z.
Läti rahwa wiis.

Parajaste, mahedaste.

p

1. Oh nei = u = ke, su pelg = lik pilk, su

p

cresc.

si = ni sil = ma = del, see on kui tae = wa

cresc.

rõe = mu tilk mu noo = rel sü = da = mel.

2. Kui eila kõntsid kirku teel
Seal teiste hulgas sa,
Siis nä'in, et tahtis sinu keel
Üht sõna ütelda.

3. Mis sõna oleks olnud see,
Mis näitis sinu suu?
Üks armu sõna tõeste,
Ma tean, ei mitte muu.

4. Oh neiuke, sa nooreke,
Kui olid õitsil sa,
Siis tunda sain ma täieste,
Et sulle armas ma.

5. Su nägu ilus neiuke,
Üks elu=raamat see!
So pilk, oh helde piigake,
Üks taewas alati.

6. Ma loen sellest raamatust
Kas süda sula sull:
Tean, nähes sinu pilgutust,
Mis ilm on tulekul.

7. Oh mine jälle kirikuss',
Sest lust mull lugeda
Ja imelik mull igatsus
Su taewast waadata!

Dr. M. Weske.

15. Huule ja südame nöelamine.

Andante.

J. Zimse.
Läti rahwa wiis.

2. Kõndisin ma kenat rada,
Mille ääred õisi täis;
Neiu nägu awaldada.
Wõttis ühe roosi õis.

3. Mina astsin roosi ette,
Õrnast armust sunnitud;
Ja siis wõtsin roosi kätte,
Suisa andsin roosil suud.

4. Aga mesilane õel,
Uinus roosi lehe all;
Warsi tema walus nõel
Seisis huules sügawal.

5. Kesse teab kas mesilane
Head wõi santi sõna tõi?
Mesilane, tigedane,
Otsata ta ohtu lõi.

6. Ei weel terwed olnud huuled
Nõelamise haigusest,
Sõnumid ju tõiwad tuuled
Neiu armu leigusest.

7. Siis ep paistetas mu süda
Hullem huule nõelusest;
Närtsima lõi elu ida
Inimeste õelusest.

Dr. M. Weske.

16. Armastuse igatsus.

Parajaste, tundmisega.

D. Zimse.
Läti rahwa wiis.

1. Su i = gat = sus, oh ro = hi = ke! Mull nä = rib sü = da = mes. Kui si = nu pea = le

2. Ju ammu igatsesin ma,
Mill näha saaks ma sind!
Sind olen kuulnud ütlema:
„Ei tema oma ole ma!"
Ah kuri kõne see.

3. Säh, käsi siin, mis annan sull
Nüid uue õnne peal.
Oh taewas anna õnnistust
Ja puhasta me' armastust,
Mis leegib südames.

4. Ei keegi meid wõi lahuta,
Ka tuli wesi siin.
Surm isegi on jõuetu
Meilt õnne riisma rammetu;
Ei kau mu meelest sa.

5. Oh tule, tule tuike,
Mu kallis armuke!
Ma kannan sind siin südames,
Eks tunnista sull igatsus,
Mu armastusest sull.

A. L. M.

17. Lenda!

Rõemsaste, kähku.

J. Zimse.
Läti rahwa wiis.

1. Kau = gel kõn = nib ar = mu = ke = ne,
tead = ma = ta on te = ma tee. Len = da, len = da

rit.

lin = nu = ke = ne! Kan = na tal = le sõ = nu = me!

rit.

2. Mõrsja südant muljub mure,
Kärsitu on tema meel,
Igatsus ei hinga, sure,
Peiust räägib tema keel.

3. Lenda, lenda linnukene!
Üle järwe, üle maa,
Ütle, et kui armukene
Wiibib, pian surema.

4. Tema armastus on mulle
Elu jõuuks igapäew.
Tema wiibimine jälle
On mull rääkimata waew.

J. Eglon.

---

18. Sala wõim.

J. Zimse.
Saksa rahwa wiis.

Andante.

p

1. Sa ke - wa - di - sel a - jal näed,

p

loo - mu är - ka - wat, ja i - ga aa - sa

mf

mf

ra = jal ka õi = si tär = ka = wat: Just

nõn = da tõu = seb rin = nas full ar = mas = tu = se

taim, full ar = mas = tu = se taim.

2. Ei taeme tõuusu nähta
Siin ihu silmaga.
Ei armastusest tehta
Ka juttu ilmaga.
Ta waikselt põues põksub
Kui sala tuluke.

3. Tuld tuuled õhutawad
Küll leegiks põlema
Ja armastust ka teewad
Need silmad elama,
Kell tema wägi rinnas
On wõtnud wõimuse.

4. Wõim wõidab maal ja merel
Kõik ära iga kord.
Arm igal noorel werel
Teeb sedasama wõrd,
Ei järel anna enne
Kui käes on wõidu=kroon.

J. E.

19. Pitkalt kiigub paadikene.

O. Zimse.
Läti rahwa wiis.

Kiikudes.

p

1. Pit = kalt kii = gub paa = di = ke = ne
möö = da jõ = ge e = da = si. Mõt = tes paa = di

cresc. *dim.*

ää = rel is = tun, waa = tan ma = ha laen = des = se.

cresc. *f* *dim.*

2. Pealt küll hiilgwad, paikse paiste
Armsaste neid kullatab,
Kuldne wesi ellal wiisil
Allapool mind meelitab.

3. Aga küll ma teda tunnen!
Pealt nii kena waga ta:
Alt ta põhi surma, waewa,
Koledust saab warjama.

4. Jõgi nagu armukene,
Nagu Tiiu oled sa:
See ka mõistab naeratada,
Ellast, armsast meelita.

5. Ära usu, ära usu
Waga silmanägu sa —
Walusalt oh pärast tunned,
Kuis ta mõistnud waleta!

Koidula.

20. Soowimine.

J. Zimse.
Läti rahwa wiis.

Andante.

p

1. Oh o = leks ma üks lil = li = ke, siis

mf

ehk mu pea = le waa = taks ta, ſiis ehk ta juuk = ſis

mf

wõik = ſin ma ja te = ma rin = nal hin = ga = ta.

2. Nüüd minuſt mööda astub ta,
Ei waata mu peal iialgi;
Tall teadmata, mis ihaldus
Mull täidab minu ſüdame.

T. M. N.

3

21. Tamm.

Rõemsaste.

J. Zimse.
Läti rahwa wiis.

f *p* *f* *ff* *rit.*

1. Ta = lu õu = es tõu = sis tam = me tü = sel tü = wel ü = les = se. Ei ja, ei ja, ei ja ja tü = sel tü = wel ü = les = se.

2. Juured jõutsid tõusu tujul
Musta mulla hõlmasse.

3. Omad oksad armsad arud
Lautas ta laiali.

4. Linnud lõiwad tema ladwas
Ime kena lugusi.

5. Perepoega tema wilus
Hoidis rinnal armukest.

6. Nõdra naese toetaja
Tahab olla ta kui tamm.

J. E.

22. Wõeral maal.

J. Zimse.
Läti rahwa wiis.

Pitkalt, haledalt.

1. Miks nii kurb on mi = nu sü = da? Miks nii mu = res mi = nu meel? Meel on mu = res,

p *rit*

kurb on sü = da, et ma kau = gel ko = dust weel.

rit. *p*

2. Tali külm ja kuri läheb,
Kätte tuleb kewade;
Suwi soe ja sume läheb,
Kätte jõuab sügise.

3. Tuleb kewade aeg kätte:
Tooming tõttab lehile,
Kaasik lehtil lehwiteleb,
Kuusel kaswab käbike.

4. Tuleb sügise aeg kätte:
Tõtwad lehed toominguſt,
Kaseſt lehed kahanewad,
Käbi kukub kuusikuſt.

5. Aga mull ei kurptus kau,
Isamaale igatsus,
Ei mult muret ära murra
Wõera ilma iludus.

6. Wõeral maal on uhked linnad,
Külad kenad, ilusad,
Wõeral maal on laiad jõed,
Mäed märka kõrgemad.

7. Aga minu isa kodu,
Isa tare, kambrike,
Wäike küla, kink ja oja,
Armsamad nad minule.

Dr. M. Weske.

23. Helwetia laul.

Andante.

J. Zimse.
Läti rahwa wiis.

1. Mä = e peal ma ük = si ist = sin,
lin = nu = ke = si waat = sin ma; üks seal hüi = dis,
tei = ne hüp = pas, mõ = ni pu = nus pe = sa ka.

f *p* *rit.*

2. Aias õite seas ma seisin,
Mesilasi waatsin ma;
Üks seal müras, teine üras,
Mõni kudus kärge ka.

3. Lepikusse mina läksin
Wainu linde waatsin ma;
Üks seal lendas, teine laulis,
Kõik nad tegid iluga.

4. Ja siis tuleb armukene!
Rõemsast' näitan temal ma,
Nende tegu, ja me' naeram'
Olem' rõemsad nõnda ka.

Dr. M. Weske.

24. Emasüda.

D. Zimse.
Läti rahwa wiis.

Pitkalt, tundmisega.

1. Üks pai = ga = ke siin il = mas

Ümisewa healtega.

on, kus war = jul truu = dus, arm ja

õnn; kõik mis nii arw ſiin il = ma

peal,* on pel = ju = pai = ka leid = nud ſeal.

2. Kas ema ſüda tunned ſa?
Nii õrn, nii kindel muutmata
Ta ſinu rõemuſt rõemu näeb,
Su õnnetuſeſt oſa ſaab.

3. Kui inimeste liikuwad
Au', kiituſt, ſõbruſt tunda ſaad,
Kui kõik ſind põlgwad, wihkawad,
Kui uſk ja arm ſuſt langewad.

4. Siis emaſüda ilmſiks lääb!
Siis weel üks paik ſull üle jääb,
Kus nutta julged igal a'al:
Truu, kindla ema rinna na'al!

5. Mõnd kalliſt ſüda kautſin,
Mis järel nuttes leinaſin,
Aeg andis teiſt mull tagaſi:
Ei emaſüdant — iialgi!

Koidula.

*) Neli wiimaſt takti laulawad kõik healed.

23. Linnule.

Rõemsaste, kärmi.

J. Zimse.
Läti rahwa wiis.

2. Alles õitseliste tuli
Wagal õhtul wilgub nüüd,
Aga künni linnu heli —
Ammu annab wiimast hüüd!

3. Alles kiigub kodu ilmast
Eha paistel pärnapuu.
Aga tema haljast hõlmast
Lahkund tuttaw linnu suu.

4. Waimud waikfed, metsad koled,
Ei siin keegi' trööſti meid,
Linnukene, kus sa oled?
Unustasid ära mind?

5. Kaugel halli udu sees,
Taewa piiril tudub ta!
Kes ta äratab weel üles
Elu wainul wõitlema.

A. Reinwaldt.

26. Tolm ja põrm.

Parajaste. D. Zimse.

p

1. Kas nä = gid ruk = ki põl = du sa, kui

p

pp

õit = ses tol = ma = tes? Eks tun = ned se = da

pp

waa = da = tes sa rõe = mu sü = da = mes?

2. Kõik elu iud warjab tolm
Kui uinu rüppe sees,
Nii kaua kui õits'mise and'
Meil seisab silma ees.

3. Mis kaduw on, see piab kui põrm
Siin hauda langema,
Ja ootma, kunni Looja heal
Saab hüidma: „Tõuse sa!"

Dr. R. Kreutzwald.

27. Lõbus laulmise koht.

J. Zimse.
Läti rahwa wiis.

Rõemsaste, ruttades.

mf

1. Lil = led õits = wad aa = sa peal,

mf

kõr = gest kõ = lab lau = lu heal. Öö = pitk, lõ = u

ku = ku = lind kuts = wad laan = de laul = ma mind.

2. Rõemuga ma ruttan siis,
Suus on lõbus laulu wiis.
Lehwitades lehtega
Tahan lauljaid tereta.

3. Tere! Ööpitk, lõuke,
Kes te' istnud ilule.
Tere kuulus kukulind,
Pitgi silmi ootsin sind.

4. Laulge, laulge lõbusast!
Teie laul on ülewast.
Lõu lenda kõrgele,
Tänu laula Loojale.

5. Kuule kulla kukulind,
Ütle, ööpitk, palun sind.
Kuhu pian istuma,
Et wõin lahkest laulda ka? —

6. Nii! siin kõrge kiwi peal
Laskem leiku, et me' heal
Kostab üle mere, maa
Üle pikse pilwe ra'a.

Piirikiwi.

28. Rahukoht.

Parajaste.

J. Zimse.
Saksa rahwa wiis.

ff

sä = rab o = mas eh = te = des, ja

ff

lin = nud laul = wad leh = tes.

2. Sa oled rahul waene rind!
Miks kurnab kurptus hinge?
Eks waata, kas siin ükski lind
Küll kardab tuult, mis winge?
Kõik mets siin kõlab lauludest
Ja ime kena lugust.

3. Waat mõttid üsna uueks loob,
Mis pesitasid pähä.
See südamesse rahu toob,
Mis kuulda ja mis näha.
Sest metsake on rahukoht,
Kus kaub ära häda.

J. E.

29. Laene ladwal.

J. Zimse.
Läti rahwa wiis.

Rõemsaste, mõnusaste.

1. Sõu = a jõu = a lae = wu = ke = ne
sen = na kau = ni kal = da = le! Lõi = ka lä = bi
lae = ne lad = wa! Ju = ba pil = gub pii = ri = ke.

f f rit. f f rit. f

2. Oh kui olen rõemu rajal,
Igatsuse istmetel,
Siis mu õnne hõiskamine
Kõlab kõrgel ülewel.

3. Tõuka, tõuka tuulekene
Laewa masti ladwakest!
Uika randa huulekene,
Laksutawa laenedest!

4. Maarja maa! mu silmis sinad,
Waate wiirul walendad.
Rõemust rikas rinnakene
Peagi sa senna saad.

5. Sõua jõua laewukene,
Senna kalli kaldale!
Lõhu läbi laene ladwa,
Juba paistab piirike.

Piirikiwi.

30. Talwel.

J. Zimse.
Läti rahwa wiis.

Pitkalt.

p

1. Lõh-naw i-lus sui on läi-nud, käes on

cresc. *f*

kurb-lik tal-we tund. Loo-mus, mis meil rõe-mu

decresc. p

tei = nud, ma = gab mu = res sur = ma und.

decresc. p

2. Halja rohelise muru
Katab kinni walge waib,
Õues kiunub tuul ja maru
Haledast' kui walu käib.

3. Noored lilled nutwad wangis
Kinni kaetud palgedel,
Tähte tuli walgis angis
Särab kultselt hiilgusel.

4. Linde suus on lein ja kume,
Kõrbes tuisud kõhawad,
Kahwatanud taewa jume
Wainul kõndwad wärinad.

5. Ära rööwind külma käre
Päiksel puna põskedelt,
Kustunud ta kuldne säre,
Wiltu waatab ülewelt.

6. Ümberringi öö ja udu,
Pakatanud pime ilm:
Millal näeb lille radu
Kewadil mu kurblik silm!

A. Reinwaldt.

31. Kilplaste joogi laul.

Naljalikult. J. Zimse.

Nüid me' sõ = brak = sed kok = ku juh = tu = nud,

kok = ku juh = tu = nud, kok = ku juh = tu = nud;

kuul = ge sõ = brak = sed, joo = gem jäl = le nüid,

joo = gem jäl = le nüid, joo = gem jäl = le nüid!

Joo, mi=nu sõ = bra = ke, *) joo, joo, joo, joo, joo, joo!

32. Toast.

J. Zimse.

Ju = mal ant = ku . . . . pit = ka i = ga

*) Wiimasid taktisi lauldes lüiakse klaasa kokku.

f

e - la - da! E - la! E - la! E - la!

f

33. Toast.

Ta e - la - gu, ta e - la - gu, ta e - la-
Ja tei - ne kord: ta e - la - gu, ta e - la-
Weel kol - mas kord: ta e - la - gu, ta e - la-

gu ta e - la - gu!
gu ta e - la - gu!
gu ta e - la - gu!

34. Боже Царя храни.

Allegro maestoso. А. Львовъ.

f

Бо - же Ца - ря хра - ни, силь - ный дер - жав - ный,

f

цар-ствуй на сла - ву, на сла - ву намъ!

Царствуй на страхъ врагамъ Царь пра-во - слав-ный,

Бо - же Ца - ря хра - ни!

Jumal Keisrit kaitse Sa,
Wägewalt, kuulsalt walitseda
Kiituseks, kiituseks!
Elagu kaua Ta,
Walitsegu auuga!
Jumal Keisrit kaitse Sa!

Sisekord.

Noodiraamatud

mis **Schnakenburg**'i trükikojas ja kuluga on wälja tulnud:

Eesti Kannel.

Waimulikud ja ilmalikud segakoorilaulud kirikus, koolis ja kodu laulda.

II. wihk.

Wälja annud Dr. **K. A. Hermann**.

Wäike

Nootidega käsi-lauluraamat.

Sada kõige tuttawamat
Kiriku Lauluraamatu laulu ja ühe healega lauluwiisi
Koolile ja Kodule.

Järwamaa Ööpik.

Nelja healega laulud meestekooridele.
Komponeerinud ja wälja annud **J. Kappel**.
Hind 25 kop.

Kooli laulmise raamat.

Kirja pannud **A. Grenzstein.**
Nootidega. 6 jagu. Hind 82 kop.

Lõbus Lõuke.

Laulud ja noodid meeste healtele.
Wälja annud **A. Linde**.
Hind 30 kop.

Mo isamaa on minu arm.

Hind 15 kop.

Laulu-kogu.

1880ma jubeli aasta mälestuseks.
Wälja annud **P. Abel** ja Dr. **M. Weske**.
J. Erlemanni, F. Säbelmanni ja teiste abiga.
Hind 50 kop.